

мамѣ; нека направимъ нѣкакѣи като да му ся ууправимъ изъ Индіѣ нѣкакво наслѣдство, или да направимъ нѣщо че ушѣ ѣ добилъ на Лоторіѣ. — Помогнете ми да измыслимъ таково нѣщо.

Маріа. Благородный мъжо! тая моя благодарна слъза, ще ви врѣди много. . . .

IX. ЯВЛЕНІЕ.

Каша. (бездушна) ахъ! Господжо, колко трѣперѣ и съмь ся уплашила. —

Маріа. Защо? що ѣ?

Каша. По улицы-тѣ ся говори че. —

Маріа. Що ся говори? —

Каша. Хора-та говорѣть нѣщо безбожно. — нѣщо страшно — ахъ! сакамъ че ми ѣ нѣкой водениченъ камикъ падналъ на сърдце-то.

X. ЯВЛЕНІЕ.

Кръчмаръ-тѣ (просташки влиза).

Ете ти друга бел'я? — добра наука. Добра честь за кѣщѣ-тѣ ми!

Маріа. (скърбно) Що искате да кажете съ това пріятелю?

Кръч. Що искамъ да кажѣ ли? — искамъ да кажѣ да ся недоноси тука мъртвецъ-тѣ. —

Маріа. Кой мъртовецъ? Боже мой!

Любко. (и той) Кой мъртвецъ?

Кръч. Заръ още вый незнаете? Господинъ Стефанъ ѣ хрипналъ въ Дунава и ся удавилъ.

Любко. ти!! Езѣкъ! кѣсно!

Маріа. (падна наземъ).